

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۱۱/۰۲

عبدالغفور لېوال

د پاکستان نگران لومړی وزیر بناغلی انوارالحق خان،

روغ اوسي!

یوه ویډیو می دې وکتله، حیران شوم. د روایتی تاریخ څه بی بنسټه کیسه دې کوله، چې گواکي تاسو چا خرڅ کړي یاست... او یا په کراچی کې تر کابل و پېښور و کوتي ډېر پښتانه ژوند کوي...

بناغلیه،

له وینا دې ښکارېده، چې انگریزي دې زده ده، په انگریزي ژبه کې گن داسې اکادمیک کتابونه شته او دا درزده کولای شي، چې علمي تاریخ لیکنه څه ده؟ څنگه باید له تاریخي پېښو سره هوښیار چلند وکړو؟ او څنگه یې له تاریخي زده کړو؟

پر علمي بنسټونو ولاړې دا څو لارښوونې واوره:

لومړی:

د تاریخي افغانستان خاوره بېرته راخپلول او ډیورنډ رنګول، د افغان ولس (ملت) غوښتنه ده، افغان ولس تاسو خرڅ کړي نه یاست، بلکې که د خاورې بېلېدو هوکړې پر مجبورو، ناروغو او گواښ لاندې امیرانو تپل شوي وي، په دې کې نه د ملت اراده شامله ده، نه یې هغو مستبدو امیرانو استازولي کوله او نه هم هغه مستبد امیران په تاریخ کې له دې ملامتی خلاص شوي دي. د خاورې بېلتون و پیوستون د ولسونو صلاحیت دی، نه د واکمنو. دا جبر هغه ښکېلاکي ځواک پر افغان امیرانو په زوره تپلی، چې ته یې اوس هم (ولایت) بولي او جوړ کړی قانون یې اوس هم تاته تر هرڅه مقدس دی.

دویم:

گندمک څنگه وتپل شو؟

امیرشېرعلي خان د خپل هېواد د ژغورلو لپاره په منډو رامنډو کې د ۱۸۷۹ زیږدي د فبرورۍ پر ۲۱ مه زارمچاودی شو. زوی یې محمد یعقوب خان اووه کاله د بالاحصار په زندان کې رېږول شوی و، یو ناروغ، وېرېدلی، له رواني ناروغۍ کړېدلی یې ارادې بنیادم چې انگریزانو ته په لاس ورغی، گندمک هوکړه یې پرې لاسلیک کړه، په دې کې د افغان ولس کومه اراده گورئ، چې تاسو به یې خرڅ کړي یاست؟

درېیم:

ډیورنډ څنگه وتپل شو؟

امیر عبدالرحمن خان په ۱۸۸۰ کې واکمن شو، په کابل کې یې د ناستي ځای نه و، پاچايي یې له یوه کرایي کوره پیل کړه. ده د افغانستان نوې اداره جوړه کړه، وطن یې یو لاس کړ، خو د استبداد و شکنجو په زور. دغه مستبد واکمن د انگریز ضد پاڅون ملي مشران یا ووژل یا یې له وطنه وشړل. ډیورنډ په داسې یوه پاچا وتپل شو، چې د خپل ولس له سرونو څخه یې لسگونه کله منارونه جوړ کړي دي. لسگونه زره افغانان یې وژلي او یا یې په تورو څاه گانو او

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولی

زندانونو کې رېږولي دي. هغه پر خلکو داسې ورځې راوستې، چې خرڅېدل پرې شرف لري. تاسو څنگه یو لوی ملت د داسې یوه امیر په کرڼه گرموئ، چې پر هغو یې ژوند دوزخ گرځولی و؟ تاسو د تاریخ د هماغې دورې ټول جبرونه، ځواک، حالت او شرایط پېژندلي دي؟

ولس له هماغه پېله هغه امیران غندلي او په تاریخ کې یې په تورو نومونو ثبت کړي، چې د وطن د تجزیې تور یې له نومونو سره تړل شوی دی. ولس په هېڅ یوه تور بېلوونکي تړون کې گرم نه دی. هیچا یې رایه نه وه غوښتې، هیچا یې نظر پوښتلی نه وو.

څلورم:

د نړۍ لویو زبرځواکونو جرمني هم وېشلی وه. ډیورنډ خو لا فرضي کرښه ده، چې پر هوکړه لیک یې د افغانستان د امیر نه مهر شته نه لاسلیک، د جرمني په زړه (برلین) کې یې د ډېرو دیوال پورته کړی و او پر سر یې برېښنايي لوڅ مزي تېر شوي و دغه دیوال یې وسپنيزه پرده کوله. خو جرمن ملت دا ویش نه و منلی، چې وخت یې راغی او ملت اراده وکړه، هغه د شرم تاریخي دیوال یې دوره کړ. په ۱۹۸۹ کال کې چې جرمنانو دغه دیوال نړاوه، هیچا داسې ونه ویل، چې مور هېټلر خرڅ کړي و یا فرديش ویلهلم پیک (د ختيزي جرمني لومړنی واکمن، چې د روسانو له سره لښکر سره برلین ته راغی او واکمن شو) پلورلي وو.

دا چې هېټلر، پیک، امریکا، شوروي او انگریز هرڅه کړي وو، بېله خبره وه، خو جرمن ملت غوښتل سره یو شي! بیا نو تاریخ ستاسو تر مخ دی.

پینځم:

بناغلی لومړی وزیر!

دا څه مانا، چې په کراچي کې تر پېښور او کویتي او یا کابل پښتانه ډېر دي؟ هسی خو مور په میلیونونو پښتانه په هیندوستان کې هم لرو. دلته کیسه یوازي د پښتنو نه ده. کیسه د افغان او افغانستان ده. تاریخي افغانستان د افغان ملتپالنې پر بنسټ جوړیږي، نه پر دې بدلېدونکيو سرشمېرنو، چې پښتانه نن چېرته څومره دي؟

شپږم:

هو ریښتیا، دې ته هم خواشیني یم، چې د افغان ځورونې او د تاریخ د تر ټولو توري کډوال رېږوني کرغېرن تاریخي شرم یې هم ستا په لمن داغ کړ. د خپل مصنوعي هېواد تاریخ وگوره! هېڅ ټاکل شوي (!) واکوال دي لا خپله دوره بشپړه کړې نه ده، ته خو لا لنډمهالی سرپرست یې. څرگنده نه ده، چې څه به درپېښ شي؟ یا به د خپل لومړني سلف لیاقت علي خان غوندي د کوم پښتون ځوان په تومانچه ووژل شي، یا به لکه ذوالفقار علي بوټو اعدام شي، یا به لکه جنرال ضیاءالحق په الوتکه کې والوځي، یا به لکه مېرمن بي نظيره په سر وویشتل شي، یا به د نواز شريف غوندي تبعید او یا هم عمران خان غوندي د زندان مېلمه شي. دا واک به در پاتي نه شي، خو د خپل ولس په تاریخ کې به په کوم نوم یاد شي؟ دا مهمه ده. ستا د سرپرستی پر مهال افغان ملت یو لوی ټکان ولید، راویښ شو، ته او ستا استخباراتي نظام یې لا ښه وپېژاند.

د یوه ملت د یووالي، ارادې، عزم او پاڅون لپاره دغه درد و زخم چې تا ورکړ، بیخي بس دي. نور به وړاندې کتل کيږي، چې څه پېښیږي.

لوی تاریخي افغانستان د ملت داعیه ده او دا داعیه ژوندی ده، ځکه ملت ژوندی دي. ډېرو یې د وژلو ارمان خاورو ته وړی دی. ډېرو د دې ولس د خرڅولو هڅه کړې ده، خو ولس هیڅکله او هیچېرته نه خرڅیږي. د بشریت ټول تاریخ وگورئ! ولس خرڅېدلای نه شي. خو د دې ملت ټول هغه تور مخونه په یاد دي، چې د واک و ځواک لپاره یې ځانونه خرڅ کړي دي. خواشیني یم، چې په داسې یو دریځ کې دي وینم.

ځان سره پام کوه.

د خدای دې ښه وي.

د پانېو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ